

paa at faa Lovforslaget til 3die Behandling inden Ferien, kan jeg vel sige, kunde det ikke opsættes.

Med Hensyn til hvad det ærede Medlem ytrede om Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, nemlig at han ikke vilde paatage sig Ansvar for, at det var saa fuldkommen godt, som det skulde være, vil jeg sige, at det er jo altid meget vanskeligt at paatage sig et saadant Ansvar, men vi have jo bøjjet vore Meninger mod hinanden saa meget som muligt, saaledes at vi ere komne til et Resultat, som i det hele vistnok maa siges at være et antageligt Arbejde. At Sagen kunde løses paa andre Maader, er der jo ingen, der betvivler, men jeg vil sige, at i Sammenligning med, hvad der ikke sjældent er hændet med Lovforslag, som vi have faaet herop, er dette et færdigt Lovforslag, et virkelig færdigt afsluttet Hele. At man kunde ønske Sagen ordnet paa anden Maade, er en Sag for sig, men som Lovforslaget nu foreligger, navnlig ogsaa med de Ændringer, som jeg venter vedtagne i Dag, er det virkelig et Arbejde, som er færdigt, og som der meget godt kan anvendes Kritik imod, det forstaar sig, men som vi meget godt kunne være bekendt at give fra os, og som jeg ogsaa tror, at vi kunne forsvare at hæve til Lov. Skulde det vise sig, at Anskuelserne andetsteds skulde medføre, at der indføres Forandringer, ville vi tage dem under Overvejelse, hvis Sagen senere skulde komme til Forhandling.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg vil gerne slutte mig til de Udtalelser, som sidst faldt fra den ærede Ordfører. Jeg tror virkelig, at naar dette Lovforslag nu forlader dette høje Ting, er det behandlet paa en ganske overordentlig omhyggelig Maade, og jeg tror, at det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) vil bære Vidne om, at det har været Genstand for en meget omhyggelig og indsigtfuld Behandling i dette høje Tings Udvalg, hvoraf det ærede Medlem selv har været Medlem, og han har mig bekendt ikke stillet noget særligt Ændringsforslag til 2den Behandling. Jeg tror ganske sikkert, at den ærede Ordfører har Ret i, at baade Landstinget og Regeringen fuldt ud kunne være bekendte at lade dette Lovforslag gaa til det andet Ting, og at det, som det blev sagt, er sjældent, at noget Lovforslag forlader et Ting i en saa færdig Stand, som man kan sige, at dette gør. Jeg maa naturligvis være enig med den ærede Ordfører i, at der i alt kan indføres Forbedringer, intet

er jo fejlfrit, det er Menneskeværk alt sammen, men det vil jo vise sig senere, om saadanne Forbedringer gøres nødvendige. Kun ønskede jeg for mit Vedkommende ikke gerne at give Tilslutning til en Formodning om, at dette Lovforslag ikke fra de forskellige Sider, der have haft med det at gøre, skulde være behandlet med den Omhu, som det har Krav paa.

Hvad de i Dag foreslaaede Ændringer angaar, betragter jeg dem nærmest som den Affiling af et Lovforslag, som vi oftere have haft Lejlighed til at bringe i Anvendelse, navnlig hvor Talen er om større Lovarbejder. Det er ganske naturligt, at man efter de forskellige Ændringer, ved Gennemlæsningen af et saa kombineret Lovforslag som dette, kan finde et og andet, som man kunde ønske at give et noget ændret Udtryk uden at forandre i Realiteten, og i Virkeligheden synes jeg, at der ved de stillede Ændringsforslag forandres meget lidt i Realiteten. Ændringsforslagene Nr. 23 og 27 udfylde to mindre Lakuner, som maa siges at være i Lovforslaget, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, men som nu udfyldes, efter min Opfattelse, paa en tilfredsstillende Maade. Den eneste Realitetsforandring, jeg egentlig har kunnet finde, er Ændringsforslag Nr. 6 til § 15. Udvalget havde her indført en Forandring i Regeringens Lovforslag, som jeg mente at kunne tiltræde, idet der nemlig er adskilligt, der taler for, at man træffer den Forandring i Regeringens Forslag, at naar der er stillet Sikkerhed i Papirer for den ikke indbetalte Del af Aktiekapitalen, skal det regnes med for mere, end naar der kun er givet den rene og skære Forskrivning uden Sikkerhed. Medens man altsaa i det sidstnævnte Tilfælde kun vilde regne den ikke indbetalte Del af Kapitalen for lige med Halvdelen af det Beløb, Talen er om, vilde man for disse ikke indbetalte Beløb, for hvilke der er stillet Depositum i Papirer, have indført, at de skulle regnes for $\frac{4}{5}$ af det paagældende Beløb. Det er meget logisk, meget rigtig tænkt, men jeg er af den Mening, at den ærede Ordfører har Ret i, at den Fordel, man opnaar derved, den mere retfærdige Ordning, der derigennem kunde indtræde, ikke opvejer de Ulemper, der paa anden Maade deraf kunde resultere. Og særlig vil jeg da ikke lade være at udtale, at jeg bestandig har ment, at denne Bestemmelse slet ikke har nogen praktisk Betydning. Man har ikke, efter hvad der er mig bekendt, Selskaber, hvis Aktionærer dels have indbetalt et Depos-